

„Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz“

(Zsid.13,89)

KÖRLEVÉL

December 2002

Teljes szivemből köszöntelek benneteket a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága nevében a Jel.3,21:

A győzelmesnek *megadom, hogy velem trónomra üljön, mint ahogy én is győztem s Atyámmal együtt leültem az ő trónjára.*

Az ígéret mind a hét levélben a győzőkhöz van intézve. Kik ezek, akiket ilyen nagy fokú megtiszteltetés ér, hogy Ővele együtt az Ő királyi székében üljenek? A diadalmasan feltámadott golgotai győző, mindazoknak kilátásba helyezte, akik a úgy győznek, „... *amint Én is győztem...*“ A lepecsételt könyv felnyitását illetően olvassuk: „*Ne sírj! Nézd győzött a Júda törzséből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyithassa a könyvet és annak hét pecsétjét.*“ (Jel.5:5). Ő mindent legyőzött: a halált, a sátánt a pokol minden hadával és diadalmasan feltámadott.

Az üzeneteknek amit a hét levelek tartalmaznak, kétség nélkül prófétaikus és üdvtörténeti karakterük van; kiadásuk tartalma azonban az egész hívőséget érinti, az ahhoz tartozó dicséretetek és feddésekkel együtt, amelyek az illetékes gyülekezeti-angyalok által tovább lettek adva. Mindazonáltal az ígéret, mindig csak a győzőknek szól. Ők azok, akik hallgatnak és figyelembe veszik, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek, és az Ige által így legyőzik ők is a már legyőzött ellenséget, amint a mi Urunk is az Ő megkísértetésénél fogva tette. Eme döntő pont után a „Szela“ szó is állhatna, amellyel olyan gyakran a Zsoltárokban találkozunk. Ennek jelentősége „szünetet tartani, elcsendesedni, az olvasottak- és mondottakban elmélyedni“. Ennél fogva a legnagyobb leckéről van szó. Az ellenség mindig is azzal jön, hogy „meg van írva“, mindazonáltal kiszakítja az érveléseit az összefüggésből és hamisan alkalmazza azt. A mi Urunk megkísértetése közvetlenül egy Ige-vizsgálatban állt. Pontosan ebben áll most is a mai hívők kísértése. Ők át kell lássanak az ellenség ravaszságán, az ő „meg van írva“ mondását szembe kell állítsák azzal, hogy „ismételten meg van írva“ – ezzel pedig megfutamíthatják őt. Olyanokká kell legyünk saját magunk mint a Mester. Ő maga volt a megtestesült Ige és teljes joggal érvényre juttatta a megírt és kinyilatkoztatott Igét, ezzel pedig megverte az ellenséget. Végülis az ördög felhagyott Vele és eredeti szándékától elállt (Máté 4). Éppen így most is élő valóság kell legyen a gyülekezetben a kinyilatkoztatott Ige. A megírt Igét nem szabad csak szájba tartani, hanem

gyakorlatilag átültetett Igévé kell válnia. Csak így győzhetjük le hitelesen az ördögöt, hogy abba kell hagynia velünk is az ő játékát.

A hatodik írott üzenetben olvassuk: „... mert megőrizted állhatatoságom igéjét. Én is meg foglak őrizni téged és **kimentelek a megkísértés órájából**, melynek el kell jönnie az egész lakott földre, hogy megkísértse a földön lakókat.“ (Jel.3:10) Most, az utolsó útszakaszon, amikor is az Ige tökéletesen ki lett nyilatkoztatva, eljött az egész föld kerekességére a közvetlen megkísértetés órája is, mivelhogy tanúvallomásul hirdettetik valamennyi népek között az Isten országát illető Ige. Ennélfogva egyik Szellemtől vezetett van Igehelytől Igehelyre, a másik kiveszi az Igét az összefüggésből és nem tud ellentálni a kísértésnek. Az Igében való megmaradás bevezet annak közvetlen beteljesedés- és jelentőségében, az Ige átértelmezése ellenben megkísértetéshez és végül eleséshez vezet.

Miután a megöletett Bárány elvette a Könyvet a trónon ülő jobb kezéből, hárfacsengés kíséretében felhangzott az új ének a négy élőlény és a huszonnégy vének ajkáról. „**Te vagy méltó arra, hogy elvedd a könyvet és felnyisd annak pecséiteit, mert hagytad magad meöletni s a te véreden minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből lelkeket vásároltál Istennek. Te Istenünk számára királyokká és papokká tetted őket s majd királyokként fognak uralkodni a földön.**“ (Jel.5:9-10).

Itt amaz elsősülött seregről van szó, akik a gyülekezeti korszakok folyamán az isteni üzenet által kihívtak, különválasztattak és keresztyümentek egy tisztítási folyamaton. Az igazsághoz hű megváltottak a Báránnyal együtt engedelmesen, egyszerűen járják a hit-élet utját, hordozván a saját és az Ő gyalázatát, magukra veszik az ő saját és a Megváltó keresztyét. Noha Isten-gyermekek, ám lényegükben és természetileg pontosan olyanok mint minden más ember. Ábrahám igaz magjai gyanánt ragaszkodnak ők is az ígéretekhez és nem hagyják magukat megzavartatni a hitetlenség által. Abban a szilárd meggyőződésben élnek, hogy Isten többre is képes, semhogy megtartsa és beváltsa azt amit megígért.

De hiszen a győzők serege arra van kijelölve, hogy a menyegzői vacsora után Krisztussal az Ő dicsőségében, a Királlyal együtt igénybe vegyék az uralkodást ezen a földön. A győzők a Jelenések könyvében „férfimagzatnak“ is vannak nevezve, akik az összgyülekezetből születnek és minden népeken uralkodni fognak. Ezek azok „... akik eljutottak a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a férfiaság bevégeztségére és a Krisztussal való teljes beteltség korának mértékéig.“ (Ef.4:13). A győzőkről találunk egy mélyreható rövidre fogott leírást a Jel.12,10-11: „*Ekkor hangos szót hallottam az égben, mely ezt mondta: Most lett a szabadítás, a hatalom, a királyság Istenünké és a fennhatóság az ő Felkentjéé, mert testvér-*

*eink vádlója levettetett, azt aki éjjel-nappal vádolta őket Istenünk előtt. **Testvéreink legyőzték őt a Bárány vérével s tanúságtételük szavával és azzal, hogy lelkiüket nem szerették halálilig.***“ Ugyanez az ígélet adatik a Jel.2,26-27-ben a győzőknek: „**Annak aki győz és aki végig kitart az én tetteimben, fennhatóságot fogok adni a nemzeteken, vasvesszővel fogja őket terelgetni...**“

Kétség nélkül, elérkeztünk a kegyelem idő végéhez, ez már szemeink előtt túl érthetően kivehető az idők jeleiből és valamennyi bibliai próféciaik beteljesedéséből minden területen. Evégett számolnunk kell azzal, hogy a sárkány az ő világegyház hatalmával hamarosan a szülni készülő asszony elé áll — ti. a gyülekezet elé. Az újtestamentumi gyülekezet kezdettől fogva az apostolok és a próféták fundamentumára lett építve (Ef.2:20) és a tizenkét apostol tanításával van megkoronázva (Jel.12,1). Most, Jézus Krisztus visszajövele előtt, mielőtt beállna az ÚR nagy és rettenetes napja, megígérte Isten, hogy mindent helyreállít az ő megfelelő állapotába (Ap.Csel.3:19-21). Az Ótestamentum utolsó fejezetének utolsó verseiben áll ama bejelentés: „*Ímé Én elküldöm néktek Ilyés prófétát...*“ Maga az ÚR igazolta is ezt az ígéletet, amelynek most be kellett teljesednie, a Máté 17:11-ben és a Márk 9:12-ben. A gyülekezet asszonynak van jellemezve, mert az Ige magja bele lett fektetve. Amint a megígért Mag nemzés által a Mária ölébe lett ültetve és megszületett a Fiú, akként van most az ígélet Beszéde is a gyülekezetben belefektetve, hogy a férfias Fiú előjöhessen.

Úgy amint az első gyülekezet meg volt gyökerezve az apostolok tanításában (Ap.Csel.2:42), úgy látta János a végidő gyülekezetet is, a tökéletes helyreállítás után! És most komolyra fordul a dolog, a legkomolyabbra: Istennek igaz gyermekei nem hisznek amit akarnak; ők Isten ígéletének alapján hisznek, amint hitünk ősapja is tette Ábrahám (Róma 4; Gal.3). Evégett nevezettnek ők is mint Izsák „ígélet gyermekeinek“ (Róma 9:7-8; Gal.4:23+28).

Ők kizárólag csak azt és úgy hisznek, amint az Írás mondja, mert felismerték, hogy csakis Isten Beszéde lehet az eredeti Mag (Luk. 8:11), amely életre támad Isten országának Fiaiban (Máté 13:37+38), amelyben valóban megtalálható Isten élete. Ők hasonlatosan megértették azt is, hogy valamennyi Ige értelmezésben már az Éden kertje óta, a szellemi halál van. Ők minden Igéből élnek és úgy hiszik azt, amint le van írva. Valamennyi önkényes értelmezéstől undorodnak a szószoros értelemben. Ebben rejlik az ő győzelmük is – Isten Igéje tanúságtételének szavában, hasonlatosan győzött Isten Fia is. Számukra Isten Beszéde egyidejűleg a Szellem fegyvere – kardja is, amelyet bibliai hitben az ellenség ellen alkalmaznak is. Ők felöltik Istennek teljes fegyverzetét, át vannak hatva és

össze vannak kötve teljesen az Igazsággal. Csak így képesek kivédni a rossznak valamennyi tüzes nyilait (Efézus 6).

Valamilyen hite minden embernek van; Maga az ördög is hisz és reszket (Jak.2:19). Az egész világ telve van hívőkkel: Léteznek a hívő zsidók, a hívő muzulmánok, a hívő keresztények, a hívő hinduk, a hívő buddhisták stb.: így hát az egész vallásos világ hívő a maga módján. Mindazonáltal Isten előtt csak az a hit érvényes amely Őbenne nyugszik és abban, amit Ő mondott és az Ő ígéreteiben. Minden másegyébb otthon süttött valóságosság és Isten előtt tökéletesen érvénytelen. Isten csak arra nézve vette át a felelőséget, amit Ő maga határozott és ígért meg az Ő üdvhatározatában. *„Mert ahány ígérete van az Istennek, az mind igenné lett a Krisztusban, azért az Ámen is Őáltala lesz meg, Istennek dicsőségül, rajtunk keresztül.“* (2Kor.1:20). Az Isten előtt érvényes, bibliai hit mindig Isten ígéreteiben van lehorgonyozva; Isten előtt megigazultak pedig csak azok lesznek, akik úgy hisznek, amint az Ige mondja. A győzők csoportjához csak az tartozik, akinek van füle és oda is hajtja azt ahhoz, amit a Szellem mond a gyülekezeteknek, akiknek véglegesen érvényben van az ígélet: **„A győzelmes örökrésztül fogja kapni ezeket. Én annak Istene leszek és ő fiammá lesz.“** (Jel.21,7).

Az idő közel van

*„Azért törekszem imádságomban, hogy szeretetetek mindig jobban gyarapodjék a megismerésben és mindenféle tapintatosságban annak megvizsgálására, hogy esetenként mi a helyes (míg az eltérő dolgokat meg tudjátok próbálni), hogy a **Krisztus napjára napfénytiszták és feddés nélkül legyetek**, olyanok akikben senki meg nem botolhat, hogy Isten dicsőségére és magasztalására telve legyetek az igazságosság gyümölcsével, amely a Krisztus Jézuson keresztül felnő.“* (Filip.1:9-11).

Pál apostol reményteljesen bízott és én is reményteljesen bízok abban, hogy a mi hűséges URUNK kegyelemből elkezdte az Ő művét a megváltotakban és tökéletességre is fogja azt vinni. Amint befejezte Isten az Ő alkotási művét a hetedik napon, akként a hetedik évezredben befejezi az Ő megváltási művét is az örökkévalóságra nézve. Az utolsó nap kezdetén, amely „az ÚR napja“ szerint és a Völegény visszajövetelével kapcsolatosan „Krisztus napja“ szerint ismeretes, megtörténik az első feltámadás a végén pedig a második. Most arról van szó, hogy beletekintsünk az Ige tükrébe és vizsgáljuk meg magunkat Isten előtt, ne a testvérünk szeméből próbáljuk eltávolítani a szálkát, hanem a saját szemünkből a gerendát. Az Ige alapján csak így ismerjük fel, hogy esetenként mi a helyes. Csak így lehet egy tiszta áttekintésünk. Nem engedhetjük továbbá meg magun-

knak, abban a feltevésben élni, hogy minden rendben van és majd lesz valahogy. Hiszen mi vagyunk az a nemzetség, akik először, és az én meggyőződésem szerint, utoljára valóban elmondhatja: „*Nem fogunk mindnyájan elaludni, de mindnyájan át fogunk változni...*“ (1Kor. 15:51).

Egy olyan időszakban élünk, amelyben elhangzik az ébresztői hívás (éjféli kiáltás – Máté 25), az a nemzedék vagyunk, akik a jelenkorban gyakorlatilag együtt átéljük, hogy az Evangélium tanúságtételül hirdettek minden nemzetek között. Nos ezután csak a vég kell megérkezzen (Mt.24:14). Akkor reális valóság lesz: „*Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik elfogadtatik, a másik visszamarad; ketten örülnek egy malommal: az egyik elfogadtatik, a másik visszamarad.*“ (Mt.24:40+41). És még mielőtt beteljesedik a Máté ev. 25, 10–ik verse: „*... és akik készen voltak, bementek vele a lakodalomba. Aztán bezáratott az ajtó.*“; a Máté ev. 24,45–alapján, mindazoknak akik hordozzák Isten (jelen)üzenetét és felveszik azt, átadatik teljes mértékben az Igéből való szellemi táplálék.

Ami a gyülekezetre vonatkozóan lett megígérve, az mindig is csak azután veheti beteljesedését, ha annak ideje is elérkezett. Maga az összefüggő körülmények is, amelyek tulajdonképpen kísérik az ígéreteket, ugyanolyan módon kell beálljanak amint be lettek jelentve. A jelenlegi bibliai próféciaikat úgy kell tekinteni, mint Jézus Krisztus első eljövételénél fogva, ti. az ő összbeteljesedésében. Abban az előjogban lett részünk, hogy földi életünk idejében, szemünkkel lássuk a bejelentett bibliai próféciaik beteljesedését. „**Így ti is, mikor mindezeket majd beteljesülni látjátok, ismerjétek fel erről, hogy közel van Ő, már a küszöbön áll.**“ (Mt.24:33; Mk.13:29; Lk.21:31). Az óramutató most a legnagyobb fokú riadókészültséget jelzi. „*Virasszatok minden időben, s könyörögjete, hogy olyan erő foganjon bennetek, hogy kimenekedhesetek mindabból, aminek meg kell történnie, s hogy az ember Fia elé állhassatok.*“ (Lk.21:36).

Kezdetben ilyen ígéretet adott a feltámadott ÚR az Öveinek: „*És tudjátok meg, Én elküldöm rátok Atyám ígéret-érte két; Ti pedig várjátok itt a városban mindaddig, amíg a Magasságból jövő erő-hatalommal fel lesztek fegyverkezve!*“ (Lk.24:49). Ezt az ígéretét aztán igazolta még egyszer, röviddel az Ő mennybemenetele előtt az Ap.Csel. 1:8–ban: „**Mindezenáltal hatalmat fogtok kapni, azáltal, hogy a Szent Szellem rátok száll, s tanúim lesztek mind Jeruzsálemben, mind Júdeában és Samáriában és a föld végső határáig.**“

Az Ap.Csel. 2–ik fejezetében pedig beteljesedve látjuk emez ígéretet, amely kiterjed a teljes Újtestamentum időtartamára, mert így szól az Ige: „*Mert néktek szól az ígéret és a ti gyermekeiteknek, valamint mindazoknak, akik még messze vannak, akiket az ÚR, a mi Istenünk még el fog hívni.*“ (39.v).

Ennélfogva a Szent Szellem ereje állt központban, amely Isten hatékony erejeként Jézus Krisztus testének tagjait egy élő organizmussá összeilleszti. Így vannak megalapozva az adományok és a szolgálatok a gyülekezetben; így folytatja tovább a Megváltó az Ő művét a megváltottakkal. Amint mondotta is az Ő földönjárta idején: „... *Amint engem küldött el az Atya, úgy küldelek el én is titeket.*“ (Jn. 20:21-23). **Most nyilvánvalóvá kell legyen a feltámadási erő kihatása,** amely nemhogy csak a szívet és az életet megújítja, hanem ezt a halandó testet is képes átalakítani a halhatatlanságba, amint meg is van írva: „*Ha pedig annak a Szelleme, aki Jézust a halottak közül feltámasztotta bennetek lakik, az, aki a Krisztus Jézust a halottak közül feltámasztotta a bennetek lakó Szellem által a ti halandó testeteket is meg fogja eleveníteni.*“ (Róma 8:11).

Amint az egész alkotás epedezve várja Isten fiainak lelepleződését, akként epedezünk mi is a mi testünk megváltására, az átalakíttatás után (Róma 8: 18-27). Ez a reménység pedig nem szégyenít meg, „*mivel Isten szeretete a nekünk adott Szent Szellemen keresztül ki van öntve szívéinkbe*“ (Róma 5:5).

Isten szeretete a legkimagaslóbb: Isten maga a szeretet! És az Ő legfelsőbb sajátosságával, ti. az Ő Szellemén keresztül (1Kor.2,6-16), lakozást vesz az Őveiben, hogy az ő életükön át, gyakorlatilag nyilvánvalóvá tegye valamennyi sajátosságát és erényét. Amennyiben élő valósággá lett bennünk, „*hogy Krisztussal együtt megfeszítettem*“, annyiban élő valóság az is: „*Élek. De többé nem én, hanem a Krisztus él bennem.*“ (Gal.2:19-21) és: „*Ha pedig a Krisztussal együtt meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.*“ (Róma 6:8). Isten szeretete nyilvánvalóvá lett a golgotai kereszten, a Fiú önfeláldozásán át, mind az Ő fiai és mind az Ő leányai számára. Ebben a szeretetben valósult meg a teljes megbékélés és megbocsátás. Aki nem tudja gyakorlatilag átültetni a megbocsátást és megbékélést, nem is halhatott meg Krisztussal együtt, az ilyen ember áttatással be van csapva, bárki legyen az. Aki az ő földi élete folytán engesztelhetlenséget és ellenségeskedést praktizál, Isten országában semmi helye nincs; az ilyen ember elhárítja magától a kereszten át hozott engesztelést és megbékélést, lábbal tiporva a Szövetségkötés véréét. Aki nem tudja átültetni a „Miatyánkot“, a hívő ember ABC-jét, imádkozásának semmi haszna nincs. Itt még mindig ez áll: „*Ha ugyanis elengeditek az embereknek eleséseiket, nektek is elengedi mennyei Atyátok azokat. De ha ti nem engeditek el az embereknek, nektek sem fogja elengedni Atyátok a ti eleséseiteket.*“ (Mt.6:14-15).

Csak tökéletes szeretet megy be oda, így hallhattuk ismételten. Az 1.Kor.13-ban szemünk elé van tartva, hogy a Szellem adományai, mint

ember- vagy angyalok nyelvén való beszéd, a prófétálás adománya, valamint az ismeret adománya, maga a hit adománya is, amely hegyeket képes mozdtítani, Isten szeretete nélkül mindez hiábavaló. A 4-től 7-ig terjedő versekben ábrázolva van emez isteni szeretet sajátossága a mindennapi életben. A megbocsájtásunk ne csak annyiban álljon, hogy elengedjük valakinek adósságát és vétjét, tehát azok valóságos törvényáthágásait, hanem elkövetett hibákat is, a rosszat nem felszámítani és arra törekedni, hogy az Írásnak eleget tegyünk: *„Tűnjék el belőletek minden keserűség, indulat, harag, kiáltás és káromlás, minden gonoszsággal egyetemben, legyenek egymás iránt jóságosak (mutassatok szívéllyességet egymás iránt), irgalmasak, egymásnak megkegyelmezők, ahogy Isten is a Krisztusban megkegyelmezett nektek.“* (Ef.4:31-32). Ébereknek kell lennünk, hogy semmiféle keserűség, tudvalevően ez a gyökere minden kellemetlenségnek, lábra ne kapjon bennünk. Majd csak ha mindezek valósággá lettek életünkben és osztályrészünk lett az isteni természetben, számolhatunk konkrétan az elragadtatással. Vissza kell térjünk az első szeretethez, amelyet aztán praktikusán gyakorlunk.

A negyedik világbirodalom újra megszerveződik

Amint a német birodalom folyamán, ismert a „harmadik birodalom“ fogalom alatt is, énekelve lett: „... ma miénk Németország és holnap az egész világ“, így meg lehetne fogalmazni most a „negyedik birodalomra“ vonatkozó szövegezést is: „... ma miénk Európa és holnap az egész világ“. Dániel próféta látomásban látta a négy egymásután létrejövő világbirodalmakat. Különösen a politikai és történelmi részét illetően egy részletes össze tekintést kapott. A babilóniai birodalommal vette kezdetét (Kr.e.606-536), ezt követte a médek és perzsák birodalma (Kr.e.330-ig), ezt pedig a görög birodalom (Kr.e.30-ig) és utolsóként (Hogy is lehetett volna másként?) a római világbirodalom. A 2.fejezet 31-44-ig terjedő versekben különösen az utolsó világbirodalomról, részletesen beszámol Dániel: *„Ezek után létrejön a negyedik birodalom, erős lesz mint a vas; és amint a vas széttör és összezúz mindent; éppen úgy mint a vas pusztít, amazokat mind széttúzza és elpusztítja.“* (40.v).

Eme birodalom a nyugati államok vas szilárdságával rendelkezik és a Kelet-Európai országok, mint repedező agyag silány közgazdaságával. Jelképesen egy testalkatban van bemutatva, elkezdve a fejtől aztán a mell és a karok, majd a csípő és a lábszárak, a lábfej és a tíz lábujjak. A szövetekezés csak egy bizonyos ideig tart, mert a vas és az agyagból nem lehet egy vegyítést csinálni, ellenben a végidő sorsdöntő hatalma gyanánt egymáshoz tapadnak. Ám a végen az lesz, hogy az egek Istene minden birodalmat, amely ezzel az utolsó világbirodalommal szövetekezett,

megsemmisít és létrehozza az Ő örök birodalmát. A kő, amelyet mi sarokkő (szegletkő) –gyanánt ismerünk, egyidejűleg ama zárókő is és ez emberi kézérintés nélkül eloldódik szétrombolva az utolsó világhatalmat (Dán.2,34-35).

A 7. fejezetben még közelebről belebocsátkozik a próféta a negyedik világbirodalom leírásával: *„Ezek után látám éjszakai látásokban ímé egy negyedik állatot, rettenetes és iszonyú és rendkívül erős; nagy vasfogai valának, **falt és zúzott** és a maradékot lábaival **összetaposta**, és ez különbözék mindazoktól az állatoktól, amelyek előtte valának, és ezen felül még tíz szarva is vala neki. ... „Akkor bizonyosat kívánék tudni a negyedik állat felől, amely különbözék mindamazoktól és rendkívülien rettenetes vala; vasfogai és érckörmei valának, **falt és zúzott**, és a maradékot lábaival **összetaposta**. ... Ő tehát következő felvilágosítást adott nekem: **A negyedik állat negyedik birodalmat jelent, amely a földön lesz, különbözni fog minden más birodalomtól; elnyeli az egész földet, eltapodja és szétzúzza azokat. A tíz szarv pedig azt jelenti, hogy éppen ebből a birodalomból tíz király származik ...**“ (7.,19., 23-24).*

Aki jártas a bibliai próféciákban tudja, hogy a fej vezetésre és uralkodásra utal, a szarv pedig katonai és szellemi átütőerőre tesz utalást. A nyugati szövetségben megvan a G7, ezek a világ legjelentősebb ipar államai. Oroszország nyolcadik –ként túrve van, ám hozzászólási jog nélkül. A Jelenések könyve 13, 1-10-ben hasonlatosan találkozunk az utolsó világhatalom vázolásával. Maga a sárkány rendelkezésére állítja ennek az utolsó állatnak az ő hatalmát, az ő trónját és messze terjedő fennhatóságot. (2.v).

Úgy amint Isten egy várost választott magának ezen a földön, ahonnan aztán kormányozni fog, tudniillik Jeruzsálemből, így a sátán valóban kiválasztotta Rómát, az ő világfővárossának. A bibliai próféciákban világosan be van mutatva az utolsó politikai és vallásos világhatalom konstelációja (Jel.17 és 18). A kép a fenevadon ülő paráznával világos: A szellemi-vallásos hatalom nyargalja a politikai-világi hatalmat (lovagol rajta), az ő kezében van tehát a gyeplő. Az egész egy fedél alatt a „nagy Babilon“ és a hét fej szemmel tartja a vezérletet, utalást tesz azonban a hét hegyre is, ahol a vallásos világhatalom székhelye (othona) van, amely egyúttal úzi is az ő politikai világhatalmát. A nyolcadik a helyettes, tudniillik az a személyiség, aki az egész vallásos világot képviseli, és politikailag ama hét –hez tartozik. A tíz szarv/államok „kényszerűségből“ csatlakoznak az egyesülethez és rendelkezésre bocsátják az ő hatalmukat mindaddig, amíg Isten Beszédei be nem teljesednek (12-18).

Jelenleg a volt Keleti Tömb pontosan 10 állama készsége a csatlakozásra, akik a nyugati szövetségen kívül voltak, ám 2004 május 1-ig teljesen be akarnak soroltatva lenni. Az első közös Nátó-gyűlés már bekövetkezett ez év November 22. és 23. Prágában és történelmi jelentőséggel bír. A tervelőirányzat az, hogy Oroszország is csatlakozzon az Európai Unióhoz, ezt követelik a Brüsszeli politikusok, hasonlatosan további államok is. Közvetlenül a Nátó-csúcs találkozó után Prágában, azonnal találkozott az Amerikai Egyesült Államok elnöke George W. Bush a Kreml főnökével Wladimir Putin –nal Sankt Petersburg –ban. A bibliai próféciaik szemeink előtt teljeseznek be. Együtt látjuk és szintén együtt átéljük azt! Úgyszintén ami a politikai fejlődést illetik, nagyon közel vagyunk a véghez. Csak egész a végén fog megmutatkozni, kiből tevődik össze a tíz szarv/állam, akik nemhogy csak lököerejüket vetik be (gyalogos) fegyveres haderőként, hanem módjukban lesz, a nagy parázna Babilont is tűzzel megégetni (Jel.17:16-18). A teljes sorsdöntő pillanat az lesz, amikor Izrael felvétetik az Európai Unióba, amint Natanjahu, röviddel ezelőtt külügyminiszteri hivatásánál fogva a Sharon kabinetjébe, első sajtókonferenciáján 2002 Novemberén indítványozta. Ez a Dániel próféta könyve szerint, egy hét évre kötött szerződés lesz, amint már az Oszlói-szerződés is volt. A Dániel 9:27 alapján azonban, a hét-éves-szerződés három és fél év után meg lesz szegve.

2002 Január 1-től megkaptuk az Európai pénzügyi egyesületet. 380 millió ember a régi kontinensen egyforma törvényes pénzzemmel fizet. Létrejött a negyedik világbirodalom és igénybe veszi, szükség esetén a világ bármely részén, az ENSZ – határozatával a vas hatalom gyakorlatát. Egyelőre az Európai Egyesület után még az Egyesült Államok irányítják vezényszavuk alatt, az „anti-terror-elleni harcot“ még fennálló világhatalomként. „Világhatalom“ gyanánt, az egyesült Európa, úgy a vallási téren, mint a politikai- és a közgazdasági téren is egyesítve, amint közelebb érkezünk a véghez, átveszi a világpolitikában a kormányzatot.

Figyelemre méltó úgyszintén a Vatikán állam hatalom központosítása is, állam létrejötté ugyanis érvényesítésre jutatta önállóságát az európai bank tiltakozása ellenére, egy „Euro-kurzus-érem“ különkiadásával a pápa arcképével 65.000 teljes példányszámban. A nyolc érem azonban nem lesz átadva a körforgásnak. A gyűjtők már most több mint 500 Euro –t fizetnek egy sorozatért, noha névértéke csak 3,88 Euro. Ennyira nagy értéke van az éremnek a pápával, aki 1989-ben megbuktatta a világhatalomkommunizmust és Európát egy „katolikus-keresztény“ predomináció alatt egyesítette! A beavatottak közül valamennyien tudatában vannak annak, hogy a Vatikán politikája főszerepet játszik mind a Német és Európa egyesítés mind a globalizmus (világuralmi törekvés) és a világ államai közötti közösség

egyezségében, kiterjed egész az új világrend főszerepének megvalósításáig. Az Egyesült Államok, már keletkezésük óta fel akartak állítani egy új világrendet, amint az Egy-Dollár-bankjegyre rá is nyomtatták latin nyelven — Novus Ordo Seclorum —, ám vezető világhatalomként le lesznek váltva és be kell érjék a második helyet, hogy létrejöhessen az »új világrend«.

Az Egyesült Államokban lezajló borzasztó eseménynek jelző hatása van, amikor, 2001 szeptember 11-én az iszlám terroristák átvágták a pilóták torkát, hogy azután az utasokkal telt repülőgépeket New Yorkba a World Trade Center ikertornyaiba irányítsák. Az Egyesült Államok elnökének az a célja, hogy a terrorizmus elleni harcba mindenkit bevegyen „az ő csónakába”. Ennek következtében létrejön egy különös konstelláció, részben önkéntesen, részben politikai ill. „olaj-nyomás” gyakorlat alatt. Mivelhogy végidő van, ennél fogva is a végidőre vonatkozó próféciák tanácsadásait kell kikérnünk, mert azokban előre ábrázolva van az események és a történelem leforgása. Ami Irakot érinti, az Eufrátesz folyam áll közép-pontban, melynek eredete Törökországban van és az egész Irakon átfolyik, Bagdad mellett el, Mezopotámián át, a Káldeai ur és Basra mellett el, és a Perzsa tengeröbölbe torkollik. Ott, ahol a paradicsom volt, ahol az emberiség bölcsője állt, ahol Ábrahám élt, ott van megkötve a négy ítélethozó angyal, akik arra várnak, hogy szabadon legyenek eresztve, amelynél fogva az emberiség egyharmadrésze megöletik. „... és megparancsolá a hatodik angyalnak, akinél a kürt volt: *Old el azt a négy angyalt, akik a nagy Eufrátesz folyamnál megkötözve várnak.*’ *Erre eloldatott a négy angyal, akik órára, napra, hónapra és évre elő voltak készítve, hogy megöljék az emberek harmadrészét.*“ (Jel.9:14-15). Ott a paradicsomba hozta a sátán az első emberpárt az ő befolyása alá. Ott kezdődött el az emberiség tragédiája közvetlen az ő uralma alatt. Ezen a környéken tehát, egyesíteni fogja eme világ fejedelme a végen az Észak és a Kelet összes birodalmait, hogy Izráel ellen harcba szálljon, miközben akkor a világ lángokban fog állni — különösen az Egyesült Államok, akik Izráelt támogatják.

Lényegében a világpolitika újra Izráellel foglalkozik. Ennél fogva Jeruzsálemért és a templom hegyért (az ÚR házának hegye) megy, amelyre felvitte Ábrahám Izsákot áldozatul Istennek (1Mózes 22), ama területért, amelyet megvásárolt vala Dávid a Jebuzeus Ornántól 600 arany siklusért (1Krón.21:25), a Mórija hegyért, amelyre felépítette vala Salamon a templomot (2Krón.3:1).

Aki postaküldeményt kap az Irakból, láthatja a levélbélyegen az iraki elnököt kezében lőfegyverrel, és pedig a szikla-kupolaboltozat előtt Jeruzsálemben a templom-helyen. Ennek ellenére, akármire vállalkoznak az Egyesült Államok, az ENSZ vagy az EU: a templomhegy és Izráel egész

a végig vita tárgya marad. A megszabott terven, a végidőre vonatkozóan, nem változtat a bibliai hívők jóindulatú imádsága sem semmit. Majd csak egész a végén, és pedig az új kezdetkor teljeseedik be: „*És léssen, hogy a napok végén, az ÚR házának hegye szilárd alapon nyugszik a hegyek csúcsai fölé helyeztetik és felülemelkedik a többi halmokon...*“ (Mikeás 4:1a). Ha pedig az előkészületek a legnagyobb tragédiára, amely az elragadtatás után fog bekövetkezni, már javában folynak, milyen közel állhat a menyasszony gyülekezet elragadtatása! Evégett óránk parancsa a mi elkészíttetésünk és az kellene legyen a legnagyobb kívánságunk és imádságunk, hogy *erőben részesüljünk, mindabból megmenekülni, ami a föld kerekiségére vár.*

Megfigyeléssel mindarra, ami most Európába, Izráelben és világszerte lezajlik, ismételten ki lehetne kiáltani tekintettel a bibliai próféciaik beteljesedésére: „*Ma teljeseedett be ez az Írás szemek előtt!*“ A bibliai hívők között, akik valóban felismerték az időt és az órát, mind hangosabb kellene legyen a kiáltás „Maranatha, jövel Uram Jézus hamar!“

Egyház és zsidó-gyűlölet

1948 óta, Izráel állam megalapozásának évétől fogva a jelenkorban, többé vagy kevésbé hallunk Izráelről a mindennapi hírekben. Előzőleg létezett a rettenetes holocaust, amely hat millió életet kiirtott, ezek között 1,5 millió gyermekekét. Hogy egy ilyen megsemmisítő bűncselekmény egy faji csoport ellen nem fog feltűnés nélkül a történelemben alámerülni, ez érthető. Az egész világon, több mint ötvenezer tudományos közhírré tételben foglalkoztak ezzel a tematikával. Sőt egyes szerzők megkockáztatták, a Róma egyházát és különösen XII. Piusz „hadi-pápát“ számadásra vonni. Rolf Hochhuth, Dr. Karlheinz Deschner, Dániel Jonah Goldhagen és John Cornwell, egynéhányan megnevezve közülük, fellebbentették kissé a bíbor fátyolt és ezzel a legveszélyesebb válalkozást válalták magukra, amit ember reszkírozhat a földön. Mert a Róma egyház számára magától értődő, hogy a földön ő Isten egyetlen jogszerű intézménye és azt igényeli, hogy maga Krisztus a megalapozója. Minthogy pedig az egyházonkívül nincs üdvösség — mert csak aki anyjának mondhatja az egyházat, annak lehet csak Isten az apja! — és mert az egyház Péterre, az apostoli fejedelemre, van építve, muszáj az egész világnak odatartozni; ez az egyház követelménye. Hasonlatosan magától értődőnek veszi az egyház egy apostoli szukcesszió tan szerint és különösen az 1870-ben kiadot csalatkozhatatlansági dogma óta, hogy a pápa Isten helytartója a földön, mint Vicarius Filii Die, aki kormányzásban Krisztust helyettesíti a földön.

A Róma egyházába becsúsztak nyomós, soha nem jóvátehető hibák. Maga Jézus Krisztus mondja: „Az *Én birodalmom nem erről a földről való.*“ És ismételten mondja: „*Erre a kősziklára akarom az Én gyülekezetemet építeni.*“ Nem: „Péterre akarom az én gyülekezetemet építeni,“ hanem a Jézus Krisztusról való kinyilatkoztatásra, amely örökérvényűen az Üdvösség Sziklájá, erre lett az Ő gyülekezete megalapozva.

Az egyház elkerülhetetlenül végzetes fejlődése egy hazugsággal kezdődött el az ún. „Kostantinikus adománnyal“, amelyre alapozza az ő nagyvilági vagyon-igényét. A Róma egyháza valóban éppen olyan kevésbé lett Krisztustól megalapozva mint valamennyi más egyház, akik Őreá hivatkoznak. Vallásfelekezeti szinten a római egyház csak a 4. évszázad óta létezik. A Pál apostol idejében, csak egy kis házi gyülekezet létezett úgy Rómában mint más városokban is. Két évig maradt az apostol ott és összejöveteleket tartott *az ő saját bérelt szállásán.* (Ap.Csel. 28:30-31).

Sem a biblia sem a történetirodalom nem számol be arról, hogy Péter vállalkozott volna megtenni egy utat Rómába. De hiszen ez egy szenzáció lett volna, amelyről határozottan megtudtunk volna valamit. Csak egy Simon Mágusról van beszámolva, aki varázsló gyanánt még a római szenátus előtt is fellépett. Az egész katolikus egyháztörténelem felhalmozódott legendáriumokon alapszik.

A valóság az, hogy csak a niceai zsinat után lett bevezetve a római egyház létrejövele. Addig létezett mintegy 130 különböző felekezeti irányzat a kereszténységben belül. 54-től 312/313-ig általánosan üldözve lettek a keresztények a római császár uralma alatt. Néróval kezdődött el a keresztények üldözése és Dioklécián a legnagyobb embertelenséggel folytatta, Vele aztán be is fejeződött. A zsidóknak eddig a bizonyos időpontig külön szabályzatuk volt a Római birodalomban; nem kellett pl. részvegyenek az idegen isteneknek tartott ünnepeken. A 324-es év folyamán kikiáltotta magát Konstantin császár „Krisztus helytartójának“, úgymond az „állam urának“ és az „egyház urának“, következőleg „Pontifex Maximus“-nak. Ugyanazon év folyamán kiadta parancsba, Konstantinopelt, nem pedig Rómát, birodalmi fővárosként kiépíteni. Konstantin, a többszörös gyilkos, összehívta 325-ben a niceai zsinatot, hogy valamennyi keresztény irányzatokat egyesítsen. Majd csak 440-ben emelte fel I. Leo pápa Rómát is szellemi hatalmi metropolisznak és csak 756-ban lett az egyház-állam középpontjává.

Ami a zsidóság üldözését illeti, úgy a keresztény korszakban ez hasonlóan a negyedik évszázadra vezethető vissza. Az úgynevezett „egyház-atyák“ a pogányságból származnak és mindnyájan gyűlölői voltak a zsidóságnak, amint a történetírás egyértelműen előadja. A zsidókat elátkoz-

ták először Krisztus- azután pedig Isten-gyilkosoknak is. Sőt a zsidóság elleni gyűlölködésük olyan messzire vitte őket, hogy egyenesen kijelentették: „Aki megöl egy zsidót, engesztelődést szerez Krisztus haláláért“ és: „mivelhogy a zsidók megölték a Messiást, elrabolták a nemzetektől a Szabadítót és az üdvösséget.“ Valóban a véksőkig üzték és az Ótestamentumot beosztották az elvetett zsidóknak; másfelől az Újtestamentumot is totálisan félreértették, kitekerték és átértelmezték. A zsidók elleni tiltakozásuk jeléül, az egy igaz Istennek, aki az egész Ótestamentumban több mint hatezerszer Elohim-Jáhweh-nak van megnevezve, elébe helyeznek egy három-alaku és három személyekből összetevődő istenséget. De sem az Ótestamentum, sem az Újtestamentum nem ismer egy úgynevezett „szentháromságot“. A trinitarizmus koholói voltak azok akik kitalálták a zsidók elleni gyűlöletet is a kereszténységen belül, amely aztán a Róma egyházában magától értődő lett minden ő borzalmas következményeivel együtt.

A zsidó író Dániel Goldhágen, aki a legújabb időben szóba hozza magát az új könyvével „A katolikus egyház és a holocaust“, azt feltételezi Jézus és az Apostolokról, hogy zsidó-gyűlölköztök voltak. Ez egy szörnyű és tökéletesen félreértett állítás. De hiszen Jézus csak a megrögzött farizeusoknak mondotta akkor szemtől szembe, milyen szelleműek és felfedte leszármazásuk eredetét. Ezzel semmiképpen nem vélte az egész népet sem az ő utódaikat. Ha Keresztelő János vagy maga az ÚR Jézus pl. az Egyesült Államokban vagy akármelyik más országban léptek volna fel, úgy az ottani „farizeusoknak“ is ugyanezt mondták volna mint ama szellemi félrevezetőknek. Milyen kár, hogy valaki zsidó ember létére, egy ilyen vélelényt nyilvánít! Nem Jézus és nem az apostolok voltak zsidó-gyűlölköztök, hanem az egyház-fejedelmek! Ők voltak azok, akik átértelmezték az Újtestamentumot és szántszándékosan a zsidókra alkalmazták azt. Az egyház magáévá tette az ő saját gondolatmenetét, megterhelve így magát a gyilkosság bűnével!

A Vatikán egy önálló állam egy más állam keretén belül, amely a világ minden országaiban és valamennyi nemzetközileg fontos Intézményekben nagykövetségi hivatalt tart fent. Goldhágen bevádolja XII. Piusz pápát, hogy hallgatott a Náciziktól elkövetett holocausthoz. Ám teljesen figyelmen kívül hagyja, azt a tényt és valóságot, hogy Eugenio Pácella, a későbbi XII. Piusz pápa, az első és a második világháború között, majdnem 13 éven át nuncius (a Vatikán diplomáciai képviselője) volt Németországban, úgyhogy az akkori Németország politikáját hatékonyan befolyásolta. 1923-ban nuncius volt Münchenben, a Hitler államcsínye elkövetésekor, hasonlóan nuncius volt Berlinben, amikor Hitler 1933-ban hatalomra került. Úgy tűnik, hogy Goldhágen is, éppúgy mint a legtöbbben akik a ho-

locauszt–tal foglalkoznak, az előzményekről messziről sem tájékozódott elegendően.

A „hájl Hitler“ (üdv-Hitler) – tisztelgés, úgy tanúsítják a beavatottak, nem az ateistáktól ered, sem a kommunistáktól vagy a szocialistáktól — mert hiszen ezek ellenfelei voltak ama szörnyeteg embernek, akiket hamarosan börtönökben is záratott — hanem a római papságtól, akik mármost Hitlertől várták az üdvhozatalt az egyház részére, mert vész fenyegetést szimatolt az orosz Stalinizmus és Bolevizmus részéről. 1929–ben elő lettek adva XI. Piusz pápának a „fatima-jóslatok“, amelyek elmélyítették az egyház aggályait a kommunistáktól eredő veszély felől. Ezekben Oroszország ismételten szóba van hozva. Vannak emberek, akik több mindenről jobban tájékozottak, mint a népszerű közlemények szerzői! Hogy pedig az Európa szkandináviai protestáns országain belül nem léteztek a zsidó-gettók, biztos nem véletlen. Ezekben az országokban már évszázadokon át tolerancia és igazi vallásszabadság honolt. Most pedig beállt a folytatása annak, amit a protestáns porosz uralkodók már évszázadokon át gyakoroltak azáltal, hogy a katolikus egyháztól üldözött zsidókat, a waldensieket, hugenottákat stb. nagy számban befogadták. A koncentrációs táborok (megsemmisítő internálótábor) a vegyes benépesültek országaiban lettek felállítva. Ámde a katolikusságtól megátalkodott Lengyelországban létezett a hat „halál-tábor“ a „végmegoldás“ kierőszakolására. Különösen Auschwitz/Olwieczim a legismertebb- és a leghírhedtebbekhez tartozott.

Kilátásban van a vég?

Hálásak lévén valamennyi nyitott ajtók- és lehetőségekért, hogy Isten utolsó üzenetét tovább adhatjuk, várakozásteljesen várjuk a tökéletes visszaszolgáltatást. A java csak ezután jön, amikor is különös nagy dolgnak kell bekövetkezniük! Nagy fontosságú események mindig ott zajlanak le, ahol az ÚR hűséget tanúsít és az Ő üdvhatározata nyilvánvalóvá válik. Valahányszor csak beállt Isten ígéreteinek beteljesedési ideje, mindig természetfeletti események történtek a földön Isten népe között: legyen az Izráel kivezetetése Mózesrel a fogság alól vagy az ígért földére való bevezetetés a Józsué vezetése alatt. Ez mindannyiszor Isten kegyelmi meglátogatásának idejét tanúsítja, úgy ahogy az Újtestamentum kezdetekor is történt. Akár a Keresztelő János szolgálatában akár a mi URUNK szolgálatában, vagy az első gyülekezetben — mindig is Isten volt az, aki természetfeletti módon működött.

Igy volt ez a Branham testvér egyszeri szolgálatában is. Ama 10 év folyamán 1955–től 1965–ig, személyesen együtt átéltem úgy az ő szolgálá-

tát valamint annak természetfeletti igazolását is. Én szem- és fültanuja vagyok Isten természetfeletti működésének. Ő a megígért próféta volt, amint már sokszor bibliailag indokoltan előterjesztettük közleményeinkben. A hozzá intézett szavak, 1933-ban a természetfeletti felhőből, világszerte beteljesednek szemeink előtt: „*Amint el lett küldve Keresztelő János, Jézus Krisztus első eljövetele előtt, úgy az az üzenet is, amely neked lett adva, egy előhírnöke lesz Jézus Krisztus második eljövetelének.*“

Isten embere többször is megismételte és ki is hangsúlyozta ama szavakat, amelyek 1933 június 11-én 14:00 óra tájt hozzá lettek intézve kb. 4000 ember jelenlétében, amikor éppen a 17-ik személyt akarta bemelegíteni: „*Nemhogy én lennék az előhírnök, hanem az üzenet lesz az Ő eljövetelének előhírnöke.*“ Mi teljes egészében elfogadjuk és örvendetesnek találjuk a Branham testvér szolgálatát ill. küldetését. Ám amit kategórikusan visszautasítunk, az ember kultusz és valamennyi külön szabályzatú tanítások, amelyek az ő félre értelmezett nyilatkozataiból keletkeztek és keletkeznek. Számunkra végérvényesen hatályos: Csak ami a bibliában áll — tudniillik egyedül az Ige — lehet eredeti Mag. Kétség nélkül, hogy a Branham testvér szolgálata által megtörtént az Igéhez való visszavitezés, éspedig úgy amint volt kezdettől fogva. Ennélfogva kategórikusan visszautasítjuk azokat a követelményeket vagy állításokat is, amelyek szerint léteznek olyan kinyilatkoztatások, amelyek a megírt Igét túlhaladják. Az Írás befejezett tanúságtételeihez nem lehet és nem szabad semmit hozzátennünk (Jel.22).

Emberi magyarázatok folytán, már mindig is egy más Evangélium jött létre. Mindkettő megismétlődik: Az emberfia veti az Ő magját, „*A mag Istennek beszéde*“ (Luk.8,11). Amennyiben az ember nem éber és elszunnyad, jön az ellenség és veti az ő magját, tudniillik az Ige felől való értelmezést – csürve, csavarva. Mindkettő kifakad és életre kél, mindkettő egyforma esőt kap, ugyanaz a nap ragyog felettük; a világosság mindkettőre kibocsátja az ő sugarait, tulajdonképpen minden, ami a szántóföldön van, egyforma módon kapja az áldást. A különbség nem a nap ragyogásában áll és nem is az áldások esőjében, hanem egyedül a magban. Minden mag a maga nemét fogja előhozni éspedig mindig. Az egyik, tudniillik az Igével azonosuló jó vetőmag, Isten birodalmának fiai. Az ellenség vetőmagja pedig a látszat szerinti búza, állszent-búza, a biblia gaznak van jellemezve. És mindkettő közvetlen egymás mellett nő fel, annyira hasonlatosak, hogy ha lehetséges lenne, még a kiválasztottakat is megtévesztené. Mindazok akik Branham testvérré hivatkoznak, akik nem egyedül az Igének szereznek érve nyit; aki különleges önmagyarázatokat és specialitásokat terjeszt, elhagyta magát csábítatni az ördögtől és másokat is tévútra vezet. Csak ez a magyarázata, a Kain ösztönzése szerinti elkövetett sokrétű irigység-

nek, gyűlölet- és testvérgyilkosságnak. Mindaz aki ma elmegy az isteni determináció mellett, ami közvetlenül a mi időnket érintő isteni küldetésre vonatkozik, amely semmi esetre nem fejeződött be a próféta hazamenetelével, a múltban él és nem ismeri fel, hogy csak miután a prófétikus szolgálatnak vége lett, vált lehetővé a rábízott üzenetet valamennyi népeknek hirdetni. De hiszen még mindig sőt most aztán igazán a menyasszony gyülekezet kihívásáról és előkészítetéséről van szó! Fel lehetne tenni azt a kérdést is: ki volt az, aki Branham testvér hazamenetele után Isten közvetlen küldetése nyomán elsőként széthordta Európában, Ázsiában, Afrikában és szerte az egész világon a végidőre szóló isteni üzenetet?

Mit használt volna az embereknek, Keresztelő Jánosból egy bálványt csinálni? Mindazok, akikre hatást gyakorolt az útkészítő üzenete, az Ő szolgálati idejének beálltával, az ÚR Jézus követői lettek. És ismételten azok voltak felfegyverkezve a felülről jövő erővel – a Szent Szellem kitöltésekor, akik az Ő követői voltak mennybemenetelének pillanatáig. Ugyanaz az ÚR, nemhogy csak Ámos prófétán át szólt: *„Mert semmit sem cselekszik az én URAM az ÚR, míg ki nem nyilatkoztatja tanácshatározatát az Ő szolgáinak, a prófétáknak.“*(3:7), hanem ezt is mondotta: *„Imé napok jönnek, azt mondja az ÚR Isten és éhséget bocsátok a földre; ám nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az ÚR beszédének hallgatása után.“* (8:11). Ugyanaz az ÚR, aki megparancsolta az Ő prófétájának, Jefferszonvilleban az eledel tárolásáról gondoskodni, ugyanaz az ÚR parancsolta Krefeldben is április 2. 1962-ben az Ő szolgájának egyazon időpontban: *„... tárolj eledelt, mert nagy éhség fog következni, akkor pedig a nép között fogsz állni és osztani fogod az eledelt.“* Ugyanaz az ÚR megismételtette szóról szóra ezt az üzenetet az Ő prófétájának szája által 1962 december 3. Fred Sothmann és Banks Woods jelenlétében és a magyarázatot is megadta hozzá: *„Az eledel, amit tárolnod kell, az ÚR kinyilatkoztatott beszéde időnkre vonatkozóan, az ígéretnek beszéde.“* Branham testvér aztán még hozzáfűzte: *„Frank testvér, várj a kiosztással addig, amíg megkapod az eledel maradékát is.“*

Maga Isten gondoskodott arról, hogy a szellemi eledel, a kinyilatkoztatott Ige, amint elhangzott a próféta ajkáról, szallagokra lett felvéve és lefoglalva. Valamennyi prédikáció, amelyeket Branham testvér az Egyesült Államokban tartott, 1958-tól az ő hazameneteléig 1965-ben el lett küldve hozzám. Így egyidejűleg egy és ugyanazon szellemi eledelt tárolásba vettem, és azonnal, mihelyt megkaptam a maradékot 1965 decemberében, elkezdődött 1966-ban a kiosztás — nem majd tíz, husz vagy harminc évvel később! Ki az az ember, aki tagadni meri, amit Isten az egész világon véghezvitt? Mind e mai napig hűségesen, teljes erőbevetésem- és időbevetésemből teljesítettem azt, amit 1962 április 2. hajnalhasadáskor az ÚR

nekem parancsolatban adott. Egyetlen egyszer sem ütöttem valamely szolgatársamat sem valamely testvért nem rágalalmaztam, sem prédikációban sem írásban névszerint nem diffamáltam, sem semmilyen módon nem károsítottam valakinek a hírnevét vagy tekintélyét. Soha nem gondolkoztam így: „Az én URAM még korántsem jön!”

Ellenben kezdettől fogva nem volt szabad helyben hagynom semmelyik külön-kinyilatkoztatást, hanem egyedül csak Isten megírt beszédét. Én nem tehetem másként, ez a megbízatásom, mert így szólt az ÚR: „... *ímé más városokban foglak elküldeni, az Én beszédeimet hirdetni.*” Tanúságtétel megízgatásomat illetően éppolyan igaz mint a Pál apostolé is az Apostolok Cselekedeteiben. A szellemi eledel a kinyilatkoztatott Ige, nem a csúrt csavart értelmezések. Amint a manna közvetlenül Istentől jött vala az égből, ugyanez érvényes az Ige titkainak valamennyi kinyilatkoztatásaira is, amelyek az egész bibliából tökéletes harmonikusan ki lettek nyilatkoztatva. Ám ha például valaki vakmerő bátorsággal, a Jelenések könyve 10:7 egyes számban írt „Isten titkát” többes számban átértelmezi „titkoknak”, egyértelműen hamisítványnak lehet nyilvánítani, egy ilyen dolognak a vádlottak padjára tartozik Isten előtt. Hogyha ez áll írva: „... akkor végbe megy (elvégeztetik) az Isten titka,...”, ugyanakkor nem állhat „... akkor végbe mennek (elvégeztetnek) az Istennek titkai...”! Krisztusban áll az Isten titkának való leleplezése (Kol.2:2-3 sm.). Egy szempillanta’ sig sem fogom eltérni, ha valaki megváltoztatja Istennek beszédét.

Mindegyik átértelmezés a hazugság szellemén keresztül ihletett hamisítvány, még akkor is, ha „kinyilatkoztatásnak” van jellemezeve. Ugyanez érvényes minden úgynevezett „mennydörgő-tanításra”. De hiszen a biblia nem is ismer egy „mennydörgő-tanítást”. Az úgynevezett „hét mennydörgésről” szóló kinyilatkoztatások “a valóságban nem is léteznek; erre vonatkozóan nem találunk ígéreti utalást az Igében, egyszerűen üres beszéd. Ezt pedig újból az ÚR beszédének alapján mondom: A hét mennydörgés a Jelenések 10. fejezetéből abban a pillanatban fogják szavukat hallatni, amikor az ÚR Szövetség angyala gyanánt le fog jönni, az Ő lábaival jogszerű tulajdonosként a tengerre és a szárazföldre áll és mint oroslán ordít! Így áll megírva, és így fog bekövetkezni! A hetedik gyülekezeti angyal prófétikus szolgálata alatt valamennyi titokzatosság, elkezdve attól, ami az Éden kertben lezajlott és egész a végidők eseményeiig, le lettek leplezve.

Branham testvér gyakran utalást tesz ama fenséges élményre 1963 február 28., amikor is a természetfeletti felhő megjelent és elhangzott hét fűlsüketítő mennydörgés. Ennélfogva a hét pecsétek megnyitása állt küszöbön, úgy amint 1963 márciussában meg is történt. Ehhez az élményhez, amit ő „hét mennydörgés-nek” nevez, még több nagy messzemenő várako-

zásokat fűzött, amíg nyilvánvalóvá lesz Isten rendkívüli működése a menyasszony – gyülekezet között, egész az elragadtatásra szükségszerű hit beteljesüléséig. Ő már akkor várta a kimondott Ige lezáruló szolgálatának kihatását, amikor helyben megtörténik ami ki lesz mondva, például: „*Szólj csak egy szót, és meggyógyul az én szolgám.*“ — amint ő, ha jól emlékszem ötször, én magam pedig kétszer átéltem. Mindezen események bővelkedően kihatásban lesznek a menyasszony gyülekezet között a visszaszolgáltatás beálltával, közel a véghez és az elragadtatásra való hit elő fog törni.

De hiszen a világ csak úgy ismerte Branham testvért, mint egy Evangélistát a gyógyítás és a megkülönböztetés különös ajándékával. A pecsétek megnyitása után 1963-ban, nem utazott más országokba többé, azaz 1965 május végén meglátogatta Dél-Afrikát azzal az írott megjegyzéssel beutazási engedélyében, hogy nem tarthatt összejöveteleket. Ez alkalomból a Primrose Hotel-ben kapott éjjeli szállást Johannesburgban, eztkövetően Sidney Jackszon és más testvérekkel vadászni ment. Jackszon testvértől ajándékba kaptam a szép zebra bőrt, amelyen állt Branham testvér utolsó imádkozásakor. Még ma is ott akad a lakószobámba. Utolsó étkezése visszarepülése előtt De Beer Lukács házában volt Kempton Park-ban.

Nos most jogosan feltevődik a kérdés: Kinek használnak a különböző közlemények a prófétával tett különböző vadászati utazásokról vagy a prófétával tett személyesen átélt eseményekről? Avagy írva találjuk valahol, hogy valaki elrendeltetett, *ezekről* tanúbizonyságot tenni? Isten csak a Vele való átéléseinket veszi számításba és egy elhivatást, amely visszavonhatatlan (Róma 11). János apostol, aki együtt átélte úgy a Keresztelő János szolgálatát mint a mi URUNK-ét is, arra rendeltetett, hogy tanúbizonyságot tegyen, „*arról ami kezdettől fogva vala, amit hallottunk, amit szemekkel láttunk, megvizsgáltunk és kezeinkkel tappintottunk, AZ ÉLET BESZÉDÉRŐL.*“ Azok közül akik ma a prófétára való hivatkozásaikkal fellépnek, egyiktől sem hallunk egy ilyen tanúbizonyságról és egy „Ige-hivatásról“, egy elhivatottsággal nem igazolja egyik sem magát. Istem már mindig is Önmagyarázója az Ő Szavának. Az Ótestamentum-ban leírtak és az amit Pál apostol előterjesztett, már az Újtestamentum elején félre lett értve (2Péter 3). Ugyanígy áll a dolog a Branham testvér nyilatkozataival is, félre lettek értve és „félre lettek magyarázva“.

Nem is szabad róla még gondolkozni sem, hogy vannak emberek, akik állítólag „a prófétát reprezentálják“, és a Branham testvér hazaköltözésének napjától mindmáig azt állítják, hogy a Jézus Krisztus visszajövetele előtt még fel fog támadni és egy különös szolgálata lesz harmincz és negyven nap között, egy különös sátorban. Már 1966-tól fogva, megkértem ezt az embert, aki elsőként tette ezt az állítást és aki még ma is hiszi amit állít és prédikálja is, hogy mutatná meg nekem, hol és mikor tett Branham

testvé'r egy ilyen állítást. De mindmáig kimaradt az erre való felelet. Ugyanaz az ember és vele együtt többen, akik 1966-ban még kitartóan vártak a próféta feltámadására, még ma sem a Jézus Krisztus visszajövetelére várnak, hanem a próféta visszatérésére. Ez nemhogy csak egy hamis tanítás, ez egyenesen csalás és ámitás! Emberek tömegesen vetik reménységüket bele, mert Branham testvérnek utólag adják szájába e szavakat, noha ő maga soha ilyet nem mondott. Az amit Branham testvér látott, ama bizonyos „sátor-látomásban“, határozottan bizonyos vagyok benne, hogy be fog teljesedni. Maga az ÚR fog gondot viselni róla és az Ő művét nagy hatalommal tökéletességre viszi az Ő népe között. Én magam is láttam a sátorot különben, 1966 Január 19-én egy látomásban, miként telt meg, miként özönlött be a népek sokasága: az északi része olyan volt mint egy katedrális, egy szilárd épület egy emelvényen, a többi oldala egy kerek sátor volt. Én láttam, amint Branham testvé'r elfordul a néptől, akik őmiatta voltak összegyülekezve, félre fordult és félre nézett. Miközben én magam az emelvényen foglaltam helyet és figyelemmel kísértem, hogy mi zajlik le előttem, egy hatalmas hang nevémen szólított és fennhangon a következő szavakat intézte hozzám: „Imé eljött a te időd... Fordulj a néphez és szólj: „A Jézus Krisztus visszajövele küszöbön áll!...“ Avagy beteljesedik-e most, amit a sátor-látomás kifejezésre juttat és amire rámutat, minthogy az Ige az egész föld kerekiségén hirdettetik? Egész a végen, amikor a sárkány az asszony elé fog állni és nyomást fognak alkalmazni, bekövetkeznek Isten legnagyobb megpróbáltatásai, amit valaha emberek átéltek. Akkor az egész földön bekövetkezik az isteni hatalomdemonstráció és a kimondott Ige szolgálattétele nyomban beáll, nemcsak egy kis sátorban valahol az Egyesült Államokban. Így fogjuk átélni Jézus Krisztus visszajövele előtt a tökéletes visszaszolgáltatást, amely aztán a tökéletességben és az elragadtatásban torkollik!

De hiszen arra nézve, ami az Új szövetségkötés folyamán történik, már természeti utalást találunk Izráellel a szellemi hatáskörre a gyülekezettel kapcsolatosan. A bekövetkezendő éhség miatt, Józsefnek abban állt a feladata, hogy gabonát tároljon és az éhség beálltával ugyanazt kiössza (1Móz.41-49). Józsué pedig ezt parancsolta: „*Gondoskodjatok arról, hogy táplálékokot és élelmiszereket legyen, mert által kell kelnetek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek az ígéret földjét.*“ (Józsué 1+3). A kinyilatkoztatott Ige a Szövetségládájában volt és ez pedig Isten népe között volt, evégett pedig Isten is velük volt az Ő ígéretbe adott beszédének beteljesítése miatt. A Jakab 5-ben szemeink elé van tárva a Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatos visszaszolgáltatás, Jób példájában – amit ő is átélt kettes mértékben (42.fej.).

A különböző prédikációkban elbeszélte sztorik- és jól megfogalmazott tudósítások az ún. „próféta tetteiről“ valamint a Branham testvér külön-

böző életszakasszairól való beszámolások csak szórakoztató értékűek. Meg szabad kérdezni, ha ezekáltal nem-e az van célul tűzve, hogy az emberek figyelme el legyen terelve és félre legyen vezetve amellelt, amit Isten jelenvalóan tesz, és olyan dolgokra várjanak, amire Isten beszédében semmilyen jellegű ígérek nem adattak. Mind-e mai napig nem tudjuk, hogy Keresztelő Jánosnak volt-e vagy sem nagynénje vagy egy nagybácsija. A Péter-, Jakab- és János apostolok privát életmenetéről nem tudunk majdnem semmit, sem Pál privát dolgairól közelebbről. Ám mindaz amit tudunk kell róluk, hátra lett hagyva számunkra, tudniillik, hogy valamennyiüknek isteni elhivatásuk volt és a gyülekezetbe állítottak szolgálatba. Sem a mi URUNK testvéreiről, Jakab és Judásról nincs semmi beszámolva, ami az ő életmenetüket vagy életkörülményeiket illette. Csak annyit tudunk, hogy apostolok voltak. Mindenütt, ahol Branham próféta gyanánt tematizálva van és ember gyanánt a központba van tolvá, valamennyi ilyen helyeken valóban egy más Evangélium, tudniillik egy ember jellegű Evangélium van prédikálva (Gal.1). Számunkra csak Jézus Krisztus örökérvényű Evangéliuma jön számításba. Nem prédikáljuk sem Pétert sem Pált, de sem Branham testvért, ellenben prédikáljuk Jézus Krisztust, felámadott és újra eljövendő ÚR gyanánt, úgy amint Péter, Pál és Branham testvérek is tették. Alapjában véve az ellenség az, aki az utolsó időben élő hívőket különböző (hit)táborokba oszlatja szét, nem utolsó sorban azáltal, hogy Igehelyeket és a Branham testvér nyilatkozatait félremagyarázza, elterelve így a figyelmet Isten Szava hirdetésének valódiságától.

De hiszen Isten igaz beszédének hordozója, előbb meg kell legyen bélyegezve mint „nem szavahihető-nek“ valamennyi utánczóktól, hogy értelmezéseiket hihető módra forgalomba hozhassák. Minden azzal a száncszándékkal történik, hogy az Ige befolyását az Ige hordozóját, hirneve és tekintélyét rágalmazással teljesen meg legyen semmisítve. Isten emberei valamennyien, némelyek feállítására és némelyek elesésére lettek meghatározva, amint a mi URUNK esetében is volt (Luk.2,34). Reájuk jellemző az amit Pál apostol már írt: *„némelyeknek olyan illattá, mely halálból halált támaszt, némelyeknek olyan illattá, mely életből életre kelt.“* (2Kor.2). Judás apostol odaillően beszél olyan testvérekről, akik részt vettek a szeretett vacsorákon, azután azonban eltévelyedtek: *„Jaj nekik! Mert Kain útján indultak el, nyerességvágytól üzve a Bálám tévelygésébe keveredtek és az ő ellenszegülésük által mint hajdan Kóré egyenesen a pusztulásba rohantak.“* (11.v.). Ám az igaz hívők valamennyien, hálásak az Ige hamisítatlan hirdetéséért; másoknak pedig nem tudott kedvére lenni sem a Messter sem az Ő szolgálái. Tekintettel az Igére Istennek egy szolgálója fölöttébb becsesnek értékeli a Krisztus gyalázatát. Lemond ama magas tekintélyszerezésről, amelyben részesülnek azok, akik noha hivatkozással vannak a prófétára, mégis az ő saját magyarázataikat terjesztik; A hű szolga csak

Isten beszédét teszi közhírré, amely örökké megmarad. Csakis az Ige tükrében vizsgálhatja meg ki-kí saját magát és másokat is, ha netalán a Kain utján van, ha netalán a Bálám tévelygéseibe keveredett sőt, netalán fellázadásával a Kóré bandájához tartozik. Csak az Ige magvából ujjanon születtek, lehetnek az ígélet gyermekei. **„Ti azonban, szeretett testvéreim, Izsák vonalán át (Izsák neme szerint) ígélet gyermekei vagytok! De mint ahogy akkor a hús vonalán született fiú üldözte a Szellem vonalán születőt, úgy ma is ez az eset.”** (Gal.4:28-29). Eme két Igevers köteteket foglal magába. Először is elvettetik „az ígélet beszéde“, azután maga a Szellem nemz isteni életet az ígélet gyermekeiben.

Az év alighogy elkezdődött, úgy lehet mondani és máris a végéhez érkezett. Egy nap, egy óra, egy elmullasztott alkalom soha vissza nem tér. Visszatekintően elmondhatjuk, hogy 2002-ben bőven megáldott az ÚR. Az év folyamán világszerte bevonhattunk új országokat és városokat az isteni üzenet hirdetésében. Mindenekelőtt Ázsia délkeleti részén és Távol-Keleten is fordításra kerültek a Branham testvér prédikációi és a mi röpirataink is az adott országok nyelvein. Ha így megy tovább, és legyen hogy a mi hűséges URUNK kegyelmet nyújtson erre nézve, előadó körútaink által, TV-adásokkal és irodalommal rövidesen elérjük az egész világot. Ez ideig heti adásaink közvetítve vannak angol nyelven a Kazaksztáni televízió állomássairól 74 országban és az Izlandi állomásról további 32 országban. Így egész világreszeket be lehet vonni a végidőre szóló utolsó üzenet hirdetésébe.

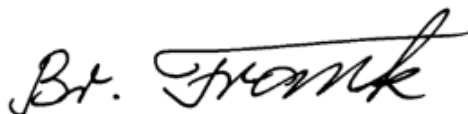
Helybeli szolgáló testvéreinknek itt a gyülekezetben, akik kezdettől fogva együtt hordozói lettek az igaz Igehirdetésnek, különös köszönettel tartozunk; hasonlatosan mindazoknak, akik különböző feladatokat szemmel tartanak és el is végeznek, őszinte köszönetet mondok, nem utolsó sorban azoknak, akik segítenek a szétküldési feladatokban. Hasonlatosan köszönetet mondok világszerte a testvéreknek a jó együttműködésért. Azoknak, akik fordítási szolgálatot végeznek és figyelemmel kísérik a szellemi ellátást az ő országaikban, nemcsak Isten segítségét hanem az Ő tanácsadását is kívánjuk és az Ő bölcsességét, hogy jól végezzék munkájukat. Mindazok pedig, akik Isten hatalmas nagy művét imádságban és az ő magtárba adott tizedeikkel hordozzák, hogy az eledel ki lehessen osztva, minden bizonnal elnyerik hűségük iránti jutalmukat. Hadd mondjak köszönetet ezen az úton áldozataitokért is a Jézus Krisztus nevében. Részesek vagytok a vetésben és együtt örvendezhettek a lelkek-aratásában. Mindazok pedig, akik a rábízottakat, ám az ÚR tulajdonát, nem adják bibliailag a magtárba, hanem saját tetszésük és belátásuk szerint cselekesznek, el kellene olvassák még egyszer imádkozás közben a Malakias 3: 8-10-ig terjedő verseket, hogy felismerjék Isten előtt, avagy tizedük

kézbesítése mennyire illeti az önkinevezett prédikátorokat, akik ellenszegülésük által az isteni küldetésnek, jelenidőben is úgymond külön-közöséget képeznek és azoknak gondját is viselik. Avagy fel tudja-e még venni valaki magára a felelőséget, Jézus Krisztus közelgő visszajövetelére nézve, Isten tulajdon pénzét nem egyedül Isten beszédének terjesztésére felhasználni? Minden, ami rászorul a korrektúrára, az isteni rend szerint megfelelően most bármely területen helyre kell legyen bibliailag igazítva. És mindazok, akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, nem fognak továbbá ellentmondásban élni az Igével az ő saját útjaikat járva. Az Igazság órája itt van, és mindazok, akik valóban az Igazságból vannak, Isten minden egyes Szavából és Szavában élnek. Aki igaz az ő szívében minden helyénvalóan meg fog érteni.

Vonatkozással erre az évre 2003-ra mindannyian azt kívánjuk magunknak, hogy Isten akarata beteljesedjen a mi személyes életünkben, úgyszintén az Ő gyülekezetében és az Ő gyülekezete által is.

Övé, az egyedüli Istené, legyen Jézus Krisztuson át minden tisztesség, most és mindörökké. Ő kegyelemből meglátogatta az Ő népét és nemsokára magához fog venni bennünket. Ámen.

Istem megbízásából munkálkodva

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Bt. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke at the top.

A képen ama tizenkét ország kormányfői láthatók, akikkel 2002. január 1. elkezdődött a valuta-unió.

Fent látható a Vatikán állam nyolc Euro-érme-forgalma, a pápa arcképét ábrázolva;

Jobboldalt a levélbélyeg Saddam Hussein-el. „Al-Qudus Day“ annyit jelent mint: „A Jeruzsálem napja“

Oroszországban a politikai fordulópont óta ez az orosz-ortodox szentség a két szláv apostol ábrájával Kyrillosz és Metodiússal, Moszkovában áll a vörös tér bejárata előtt. A kupolán éppúgy díszelnek a csillagok mint az Európa lobogón.

